

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης: “Η αμαρτία φέρνει τις συμφορές”

[/ Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Έρριξες φάρμακο για τις κάμπιες;

- Έρριξα, Γέροντα.

- Τόσες καλόγριες ούτε μια κάμπια δεν μπορείτε να σκοτώσετε! Στην Κατοχή, όταν είχε πέσει ακρίδα, είχαν βγάλει εδώ στην Χαλκιδική την Αγία Ζώνη από την Μονή Βατοπεδίου και η ακρίδα έπεφτε σύννεφα-σύννεφα στην θάλασσα. Στην Ήπειρο, θυμάμαι, ήταν σαν το χιόνι. Κάναμε όλοι προσωπική εργασία· με τα σεντόνια την μαζεύαμε και μετά την πετούσαμε. Ήταν και η πείνα..., μην τα ρωτάς! Τα σιτάρια είχαν ξαναδώσει, αλλά είχαν σακατευθή.

Οι ακρίδες, οι πόλεμοι, η ανομβρία, οι αρρώστιες είναι μάστιγα. Όχι ότι ο Θεός θέλει να παιδαγωγήσει έτσι τον άνθρωπο, αλλά είναι συνέπεια της απομακρύνσεως του ανθρώπου από τον Θεό. Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί ξεφεύγει ο άνθρωπος από τον Θεό. Έρχεται η οργή του Θεού, για να θυμηθή ο άνθρωπος τον Θεό και να ζητήσει βοήθεια. Δεν είναι ότι ο Θεός τα κανονίζει έτσι και βγάζει μια διαταγή να έρθη κάποια συμφορά στον άνθρωπο, αλλά ο Θεός βλέπει μέχρι πού θα φθάση η κακία των ανθρώπων και ότι δεν θα αλλάξουν, και γι' αυτό επιτρέπει να συμβή μια

συμφορά, για να συνετισθούν. Όχι ότι τα κανόνισε έτσι ο Θεός.

Στον Ιησού του Ναυή (Ι. Ναυή 13,1-2 και Κριτ. 3,1-4) είχε πει ο Θεός να μην εξαφανίσουν μια φυλή, τους Φιλισταίους, γιατί αυτή θα ήταν μάστιγα για τους Εβραίους, όταν θα ξεχνούσαν τον Θεό. Όταν λοιπόν οι Εβραίοι απομακρύνονταν από τον Θεό, είχε δικαιώματα ο διάβολος και έβαζε τα «ξαδέρφια» του, τους Φιλισταίους, και ορμούσαν στους Εβραίους. Έπαιρναν τα παιδιά των Εβραίων και τα χτυπούσαν πάνω στην πέτρα, για να τα σκοτώσουν. Κάποτε όμως πού οι εχθροί ήρθαν, χωρίς να φταίνε οι Ισραηλίτες, πολέμησε γι' αυτούς ο Θεός. Έρριξε χαλάζι σαν πέτρες (Ι. Ναυή 10, 11.) και τους εξόντωσε, γιατί τότε οι Ισραηλίτες δικαιούνταν την θεία επέμβαση.

Πόσες υποσχέσεις είχε δώσει ο Θεός για τον Ναό του Σολομώντος, και όμως πόσες φορές κήκε, ρήμαξε. Όταν ξέφευγε ο λαός του Ισραήλ, οι Προφήτες φώναζαν-φώναζαν οι Ισραηλίτες τίποτε! Ανέπαυαν τον λογισμό τους: «Αφού, όταν έκτισε ο Σολομών τον Ναό, έδωσε τόσες ευλογίες ο Θεός και είπε ότι από εδώ θα ευλογούνται και θα αγιάζονται όλοι οι άνθρωποι (Γ' Βασ.9,1-9), άρα θα μείνουν όλα αυτά, και τα τείχη μας και ο Ναός μας. Τέτοια υπόσχεση έδωσε ο Θεός!»! Ο Θεός έδωσε τέτοια υπόσχεση, αλλά εφόσον και οι Ισραηλίτες θα ζούσαν σωστά. Είχε δώσει Χάρη στον Ναό του Σολομώντος, αλλά, όταν οι Ισραηλίτες δεν τηρούσαν τις εντολές, επέτρεπε και καιγόταν η καταστρεφόταν ο Ναός και, όταν μετανούσαν, πάλι τον έχτιζαν. Όταν λ.χ. ξέφυγαν επί βασιλέως Σεδεκίου, έρχεται ο Ναβουχοδονόσορ, βάζει φωτιά στον Ναό του Σολομώντος, γκρεμίζει και τα τείχη, τους δένει και τους πηγαίνει στην Βαβυλώνα αιχμάλωτους (Δ' Βασ. 24 κ.έ.). Φυσικά, πήγαν και αυτοί πού δεν έφταιγαν αλλά αυτοί είχαν καθαρό μισθό. Οι άλλοι πού έφταιγαν πολύ, ξόφλησαν. Όσοι έφταιγαν λίγο και ταλαιπωρήθηκαν, είχαν και λιγάκι μισθό. Όταν ένας γίνεται αιτία να έρθη η οργή του Θεού και να ταλαιπωρηθούν και άλλοι πού δεν έφταιγαν, ακόμη και μισθό να έχουν, αυτό είναι εγκληματικό, γιατί οι άλλοι θα κληρονομούσαν την Ουράνια Βασιλεία χωρίς να βασανισθούν, ενώ τώρα βασανίζονται.

Πρέπει να ξέρουμε ότι οι πιστοί πού τηρούν τις εντολές του Θεού δέχονται την Χάρη του Θεού, και ο Θεός -πώς να πή κανείς;- είναι υποχρεωμένος να τους βοηθάη μέσα σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια. Στην Αμερική είχα ακούσει πώς παρουσιάσθηκε μια νέα αρρώστια (ο Γέροντας εννοεί το έιτζ), ειπώθηκε τον Νοέμβριο του 1984. Πολλοί πού ζουν μια αφύσικη, αμαρτωλή ζωή, μολύνονται από αυτήν και πεθαίνουν. Τώρα έμαθα ότι παρουσιάσθηκε και εδώ αυτή η αρρώστια. Βλέπετε, δεν καταστρέφει ο Θεός τους ανθρώπους· μόνοι τους εξαφανίζουν το σόι τους και καταστρέφονται. Δεν είναι δηλαδή ότι τους τιμωρεί ο Θεός, αλλά την τιμωρία την δημιουργούν μόνοι τους με την αμαρτωλή ζωή τους. Και βλέπει

κανείς να εξαφανίζονται εκείνοι οι άνθρωποι πού δεν έχει νόημα η ζωή τους.

- Γέροντα, γιατί δεν βρίσκεται το φάρμακο του καρκίνου; Δεν επιτρέπει ο Θεός η οι άνθρωποι δεν επικαλούνται την θεία βοήθεια;

- Το κακό είναι ότι και να βρεθή το φάρμακο για τον καρκίνο, θα βγή άλλη αρρώστια. Ήταν η φυματίωση· βρήκαν το φάρμακο για την φυματίωση, παρουσιάσθηκε τώρα αυτή. Και αν βοηθήση σ' αυτή, θα βγή άλλη αρρώστια. Οι ίδιοι οι άνθρωποι θα γίνουν αιτία να παρουσιασθή κάποια άλλη μετά, και δεν έχει τελειωμό!

Πηγή: Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου,»Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο, Λόγοι Α'»

Κεφάλαιο 6ο , σελ. 112-116

**Έκδοσις Ιερών Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος»,
Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1998**